திரு ஊரான்கு பாடு.

பரிசைப் பார்.

பதி. [illegible] காவல்

உ

சிவமயம்.

திருவாவினன்குடி
மாலை.

1914.

Vivekabanu Press, Karur.

உ

கணபதி துணை.

திருவாவினன்குடி மாலை.

இஃது

தி. தா. அத்தாணி நெய்க்குப்பை

பரிமணம்பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

நொச்சியமென்று வழங்கும் தேவார வைப்புத்தல
மாகிய எச்சிலிளமர்ப்பதி மிராசுதார்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

ஆதிமூலவாண்டையாரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி

இன்னூலாசிரியன் மாணாக்கராகிய

திருப்பாச்சிலாச்சிரமம்

செ. துரைசாமிக்கவுண்டரால்

கரூர் விவேகபானு அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஆனந்த-௵ ஆனி-௴

1914.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரங்கள்

இவை

தில்லைவளாகம்

சிவானந்தானுபூதிநிலய மடாலயம் ஆனந்த ஷண்முக சரணாலயசுவாமிகள்

அருளியது.

பொன்னாலு மணியாலும்
புவியாலுங் கவியாலும் போதத்தாலு
மின்னாலும் ரதமுதனல் விதத்தாலு
மிதத்தாலும் வேதத்தாலுஞ்
சொன்னாலு மனைமுன்னூற் றுடையாலுங்
கொடையாலுந் தோற்றத்தாலு
மென்னாலு நிறைசெழிய ரிறைமாண்பின்
முறைவாய்மை யியலுநாட்டின்

சீர்பூத்த திருவானைக் காவரங்க மெனும்
பதியைத் தென்பாற் கொண்டே
ஏர்பூத்த வடதிசையி னெழிலாரும்
வெள்ளரையும் மிலங்கா நிற்கப்
பார்பூத்த நெய்க்குப்பை யெனுநகருக்
கதிபதியான் பண்புமிக்கான்
வார்பூத்த தனமனையோ டில்லறநல்
லறமாக மருவிவாழ்வோன்

அன்னவன்றன் றிருநாமங் காத்தபெரு
மாளெனவென் றறைவரந்த
மன்னவன்ற னருந்தவத்தால் வந்துதித்துப்
பலகலையு மதிகொண்டாய்ந்து
சொன்னலனும் பொருணலனுஞ் சுவைநலனு
முறக்கவிதை சொல்லவல்லன்
பன்னகரும் புகழ்ந்தேத்தப் பரிமணமென்
றொருபெயரைப் படைத்தசீமான்

தேவர்குலப் பெருமணியைச் சிறைமயின்மேல்
வருமணியைத் திகழ்மெஞ்ஞானப்
பாவலருட் புகழ்மணியைப் பரனூரத்திற்
றிகழ்மணியைப் பகைபெற்றோங்கு
மேவலரைச் செறுமணியை விளங்குறுசுப்
பிரமணிய மணியைவேண்டிக்
காவலரா வினன்குடித்தோத் திரப்பாவா
மணிகுமரன் கலன்க ளாமால்

காமணக்கு நெய்க்குப்பை தனிலமரும்
பரிமணமாக் கவிஞன் சொல்லாந்
தேமணக்குந் திருவாவி னன்குடிவாழ்
குகன்றுதியைத் தினமுநோக்கிப்
பாமணக்குங் கவியொன்றோ ரடியேனு
முளங்கருதிப் படிப்பார் தங்க
ளாமணக்குஞ் செவிமணக்கு மகமணக்கு
மறிவுமண நாடு மாதோ

இஃது
சித்தாந்த சரபம் அஷ்டாவதானம்
பூவை கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்களால்
இயற்றியது.

மருவாவ லுறுவலங் காரநய கற்பனைகள்
மலிந்து மேவத்
திருவாவி னன்குடிதோத் திரப்பாநற்
பாமாலை திகழச் சொற்றான்
பெருவாரி யனவிலக் கியவிலக் கணமனைத்தும்
பெரிதுந் தேர்ந்த
திருவாழு செய்க்குப்பைப் பரிமணப்பெயர்
நாவலனாந் திறன்மிக் கோனே.

இஃது
திருவாவடுதுறையாதீனத்து
மஹாவித்துவான் திரிசிரபுரம்.
ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரி
லொருவரும் திருவீழிமிழலை சாமிநாத
கவிராயரவர்கள் சகோதரருமாகிய
ஸ்ரீபாலகுருக்கவிராயரவர்களாலியற்றியது.

——o——

திருவளர்ந் திலங்கு முகிற்பிறை களங்கஞ்
சேர்ந்துமென் கடுக்கையா ரரவும்
பெருகரல் வரைமா தினையுமார் தனிநல் பிஞ்ஞகன்
றனைநிகர்த் தோங்குந்

தருநிறை பழனி மாதிரத் தணித்தாய்த் தயங்குமா
        வினன்குடித் தளியி
னருமறை புகழ வமர்ந்தருள் சுடர்வே
        லற்புத சிற்பரக் குகன்மேல்

ஆரங்க மறையுங் காணு வரவணை
        யமலன் றுஞ்சுஞ்
சீரங்க மெனு நகர்க்குத்
        திகழ்வட பாலின் மன்னுங்
காரங்கந் திகழுஞ் சோலை
        கவின்மிகு னொச்சி யத்தில்
வாரங்க நகுமின் னார்க்கு மதனெனு
        வழகு வாய்ந்தோன்.

வேறு.

விண்கலை மகளும் விடவரா விறையும்
        விசும்பயன் முலம்பா தலத்துங்
கண்படா தொழிக்கக் கவின்கொடை கல்வி
        கசடறு வலியினுங் கதித்து
மண்புக ழாதி மூலமென் றொருபேர்
        வாய்ந்த நற் சுகுணனு மகிழ்ந்து
பண்பட ராவி னன்குடி மாலை பகர்ந்தரு
        ளென்றனன் பரிவால்

ஆலயை முறித்தங் கரிகரத் தேந்தி
        யரிகரி யயின்றிட் டளிக்குஞ்

சோலைசூழ் நெய்க்குப் பைநகர் மேவிச்
சூரநதிக் குலத்தின்வர் துதித்தோன்
வேலையைப் பரவும் வித்தகன் காத்த
விண்டுவென் றொருபெயர் பெற்று
மாலையங் குவளை புனைந்தமன் னவன்செப்
மாதவத் தாலவதரித்து

வேறு

முத்தமிழ்க் கடலாயின்றிம் முதிர்ச்சியின்
முதநூல் சொற்ற
தத்துவ நூன்முன்னுன சமயநூ
லியாவு மாய்ந்தே
யத்தன தருளைப் பெற்ற
வன்பினு லறைந்து தந்தான்
பத்திக்கோர் வித்தனுன பரிமணப்
புலவன்மாதோ

இஃது

திருசிரபுரம் வரகனேரி சித்தாந்த ரெத்தினுகரமாகிய
வித்துவான்
சோ. வீரபத்திரபிள்ளையவர்ளாலியற்றியது.

———o———

கதிர்நில வெறிக்குங் கற்றையஞ்சடிலக்
கண்ணுதற்பெருமான் கனையிருண்மிடிய
பனிக்கதி ரென்னப் பாசத்தொடுங்கிய
பலப்பலவுயிர்கணிலத் தகத்தனுவுங்

காரணமும் புவனமும் போகமுமளித்தே
விடுத்த பேத மெண்பத்துநான்கு நூ
றாயிரமவற்றுளரும் பெறன்மக்கட்
பிறப்பே சிறப்பிற் சிறப்பவு மவைகள்
சுத்தநன்னிலைக்கட் சுகமுறவுளுற்று
மறநெறிவழா அதோம்புஞ் செல்வம்
பெற்றவன் கற்றவர் பெட்கும் பான்மையன்
பகிரதன் வேண்ட பரவையிற் கிடந்த
சகரர்த மென்பிடைப் புகுபவர் தம்மைத்
தனியிலமுய்த்த நளிர்புனற் கங்கையிற்
பரமனாடிக்குப் பணிக்கு நன்மலர்கள்
பூத்திடுசோலை பொலிவழி செயலான்
ஆரணுரெய்திய வானுலகிறைவன்
அகமகிழ் வினையே நலமெனப்புரிந்த
பொன்னியின் வளமிக மன்னியசோழ
நாட்டிற் கணிகலமாகிய சிரபுரத்
தொரு பாலரங்கத் தொருபாற்பிறங்கு
நோன்மை நொச்சியக்கு நொச்சியைப்போல்வான
மறையவற் பயந்த மணிசிறவண்ணனைப்
பகுவாய்க்கரா அம்பற்றக் கரிமுன
மழைத்த சொற்றன் பாலடைந்தவர் தேரத்
புனைந்த வாதிமூலப் பெயரான்
செய்கெனப் புகன்ற காரணத்தானே
எவ்வுலகத்து மிலையாமரபிற்

றெய்வயானையைத் தினைக்குறமானை
நன்மணமிலேச்சிய நகமேய் புயத்தான்
பனைக்கைக்களிற்று பண்ணவர்க்கிளையோன்
றனைப்பெறு தந்தைக்குக் குரவனானோன்
சூருடல்கிழிய விறயிற்கரத்தோன்
ஆவினன் குடிக்கண் மேவிய புனிதன்
ஆயநன் முருகானம்புயத்தாட்க
ணன்பாற் சூட்டின னருந்தமிழ்மாலை
தென்னவர் பிரானைத் தெறுநோய் கடிந்துந்
திரைப்புனன் வைகை யெதிர்மறுத்தேறியுஞ்
செயிர்த்தோர் மூட்டிய தீவினையாடியுஞ்
சேயிழையாக வென்னைப் பணித்துஞ்
செங்கலைப் பசிய பொன்னுவமைத்தும
பல்லிசை விரித்த பனித்தமிழ் மகளைப்
பூதலமறியப் புணர்ந்து தன்னுள்ளஞ்
செல்புலஞ் செலாது நல்புலத்துந்து
மறிவினை வளர்க்கு மறிஞர் தங்கோமான்
மானிலந்தழைப் பவளஞ்சுரந்தளிக்கும்
நீர்வளங் கொழிக்கு நெறிபடர் மேகமும்
பெட்டவர் பெட்டவை பெட்டவாங்களிக்கும்
கற்பகத் தருவுங் கைத்தெழு வள்ளலு
முட்குமானுதவு மொருபெருங் கரத்தான்
அருவவின்பத்தை வுருவப் பொருள்கொடு
அளவுக் களவாவளிக்குங்கல்வி

கற்றவஞ்சகக் கணிகைமார்களு
மானனங்கண்ட வக்கண் விலைதிரிந்
தம்மவோமதன னணிக்குவளை
மலர்தொடுத்தெய்யு முன்வளர்முலைபுல்லி
யுயிர்விலை யளியெனவுரைக்கு நல்லெழிலோன்
செப்பருஞ் சிறப்பினெய்ப நெய்க்குப்பைப்
பரியணைப் பெயரிய பாவலோனே

இஃது

உறையூர் சைவசித்தாந்த சபை தனசாலாதிபரும்
கு. தா. லாலாப்பேட்டை சித்தாந்த ஞானப்பிரகாச
சபைத் தலைவருமாகிய உறையூர்

தே. பெரியசாமி பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றியது.

அருவாகி யுருவாகி யருவுருவந்
தானாகி யாவுமான
மருவாரு மலர்க் கொன்றை மாலையணி
வார்சடையெம் வள்ளலாய
பெருவாழ்வு தருங்கருணைப் பெம்மானா
ருலகுய்யப் பெட்பினீன்ற
திருவாவி னன்குடிவாழ் செவ்வேளின்
சேவடிக்குச் சிறக்கமாதோ.

சொல்வளமும் பொருள்வளமுந் தொடைவளமு
நடைவளமுந் தாயபத்தி
நல்வளமு மொருங்கமைந்து நனிவிளங்கச்
சூட்டினனு னினர்பாயாலே
பல்வளமும் பொருந்தியசெய் க்குப்பையெனும்
பதிசெய்தவப் பயனாய் வந்தோன்
கல்வளமும் வென்றபுயக் காராளன்
பரிமணப்பேர் கவிஞரேறே.

அன்னவரு மருந்தனைய வரியதமிழ்த்
தெரியலோன் றேரயுதமாக
மன்னவெழு தாவெழுத்தில் வயங்கவமைத்துதவி
யிருமையுகன் குற்றான்
அன்னமுறை தன்பழனத் தணிபாச்சி
லாச்சிரம மமர்ந்தோனாய
எண்ணினியநட்புடையான் றுரைசாமி யெனும்பெயர்
கொளெழிலோன்றனே

இஃது இந்நூலாசிரியன் மாணக்கராகிய
திருப்பாச்சிலாச்சிரமம்

செ. துரைசாமிக்கவுண்டரால் இயற்றியது.

சீர்பூத்த சோணாட்டு வேளாளர்
குலதிலகன் செல்வ மிக்கான்
கார்பூத்த கரதலத்தான் காத்தபெரு
மாடவத்திற் கண்ட மைந்தன்
பார்பூத்த பரிமணமாக் கவிஞனு வினன்குடிவாழ்
பரன்மேன் மாலே
யேர்பூத்த சொற்பொரு டோர்ந் தியற்றினனென்
மனத்திருளை யிரித்த சீமான்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாவினன்குடி மாலை.

கடவுள் வணக்கம்.

காப்பு.

இருகவுணி னின்றிழி மதமருந் திடவேகிக்
கருநிறத்த வண்டினம் பிறைக்கோட் டொளிகலத்தல்
மருவுதாதைபோன் மலர்தலை சூட்டின னென்ன
வெருவிலாக்களி யுறவமர் வேழமென் றுணையே.

சிவபெருமான்றுதி.

அலையெறிபா கீரதியை யிலைச்சியசெஞ்
சடைத்தேவை யகிலம் போற்றுங்
கலைநிறம்பாப் பிறையணிகண் ணுதலைமழு
மான்றரித்த கரத்தினானை
மலைமகளை மணந்தானைப் பன்னிருதோ
ளுடைப்பரனை மகிழ்வினோடு
நிலைபெறயெவ் வுயிருமுயத் தருவானை
நினைந்துபவ நீக்குவாமால்

உமையவள் துதி.

வேதமாந் தருவிற் படர்ந்தவிர் கொடியை
விழுமிய பிரணவத் துதித்த
போதமா யகிலத் துயிர்க ணன்மார்க்கப்
புணர்ப்புற வருள்செய் பூரணியைச்

சீதமென் மலரின் மணமெனச் சிலத்திற்
றிகழுமெம் மிறைவியாஞ் சிவையைப்
பாதக மிரியப் பணித்தருள் புரிநற்
பரைபதத் திணைப்பர சிடுவாம்.

சுப்பிரமணியர் துதி.

கார்மலிந்த கந்தரத்தா னுதற்கணுதித்
தமரர்களைக் காப்பான் வேண்டி
யேர்மலிந்த வயிலுந்தி யசுரர்குல
முழுதழித்தோ னியன்மிக் கோங்கு
வார்மலிந்த குயக்கரியை வனக்குறவர்
தருமானை மணந்தோனை
பார்மலிந்த புகழாறு முகத்தேவைப்
பழிச்சிவினை பாற்றுவாமால்.

வள்ளி தெய்வயானையார் துதி.

மணியொளிபூ மணம்போலா வினன்குடியி
னருளுருவாய் வயங்கா நிற்குந்
துணிபொருளி னகலாதென் னுளுமருள்
சுரந்தளிக்குஞ் சுரர்தமானைக்
கணிதமறு பல்லுயிருங் காப்பாளை
யென்மனமாங் கல்லின்மேய
வணிகிளரும் பொருப்பின்வரு வள்ளிநா
நாயகியை யன்பான் வழுத்துவாமே.

உ

சிவமயம்.

காப்பு.

கலிநிலைத்துறை.

—o—

அண்ணலா வினன் குடியம ரயிற்கரத் தேந்தும்
பண்ணவர்க் கொரு மாலைசெந் தமிழினுற் பாட
வெண்ணயந்து சொற் பொருடற வொற்றைவெண்
மருப்போன்
றண்ணந் தாமரைத் தாட்டுணை சூட்டுதுந் தலைமேல்

நூல்.

மாமகள் கொழுநன் மறையுணர் புலவன்
வழுத்துநின் சேவடி மலரே
யாமவப் பிறவி யகற்றிநா யேனை
யாட்கொள வருளுதி மயில்கள்
பூமலர் வயின்வண் டின்னிசை பாடப்
புளகமுற் றெழினட மாடுங்
காமலிந் திலகு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (1)

எத்துணைச் செயலு மற்றிருந் தேனை
யித்துணைக் கோலம தியற்றி
வைத்தருள் புரிகி லாய்நொது மலர்போல்
வாழ்ந்துகொண் டிருத்தியென்ன தான்

பித்தனோ மாயப் பேய்கொலோ தேர்ந்து
பேசுவ தெவண்பிரி துரையாய்
கத்தனே வளஞ்சா ராவினன்குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (2)

தேவரிற் சிறந்தோ னிந்திர னவனிற்
சிறந்தவன் விரிஞ்ச னன்னவனின்
மேவருநெடுமால் சிறந்தவ னந்த
விண்ணவர் தங்களிற் சிறந்தோன்
யாவனே யென்னி னீயன்றோ வென்ற
னன்பினிற் சிறந்திட வருள்வாய்
காவகம் பிறங்கு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (3)

இந்துவாற் கமல மிரவியாற் குவளை
யிருடரு சமயிக ளன்பா
லுந்தையெஞ் சிவமு லோபரால் வறிஞ
ருள்ளக மலர்வன வவேற்
சந்ததம் பிறதெய் வங்கள்பா லலருந்
தமியனே னுளமிது சரதம்
கந்தவண் பொழிலா ராவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (4)

விண்ணவர் பதமுங் கண்ணன்மே லுலகும்
வேதிய னிருக்கையும் விழையேன்
எண்ணுங்கா லவைதா மிந்திரசால மேய்க்குமா
லென்னுளக் கிடக்கை

மண்ணாக மெனினு மெடுத்தெடுத் தடிகேள்
வண்புகள் வழுத்தும தொன்றே
கண்ணினுண் மணியே யாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (5)

வரியமர் தனத்தார் புரிகட னோக்கி
மகிழுமை தொழிந்து மாலயற்கு
மரியநின் னடியன் புற்றெழ நோக்கி
யகமகிழ் வடையு நாளென்றோ
பொரியமைத் தேமா வெனவரு சூரைப்
போக்கியாண் டருளிய பொருளே
கரியபைங் குயில் சூழாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (6)

நின்னையே தொழுவார் வறுமையாற் பிணியா
னினைவின்மாத் திரையுந் துன்படையா
ரென்னவே புகலு மொழிகண்டே னவ்வா
றெளியனேன் றன்னிடைக் காணே
னென்னையோ மாய மறிகிலேன் றொழும்ப
னென்பது பொய்மையோ வியம்பாய்
கன்னலம் வயல்சூ ழாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (7)

வரையிடை யிவர்ந்து நதியிடைப் படிந்தும்
வனத்திடை யமர்ந்தும் வாரிதிசூழ்
தரையிடைத் திரிந்து மாவதெனின்னைச் சாண்புகுந்
தடைந்தன ரெனின் வெண்

டிரையிடைப் படுமிப் பாரினின் மற்றோர்
செய்தவ முண்டுகொல் வாவிக்
கரையிடைப் பொலிபூ வாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (8)

உதித்தனை யுலகி னுயிர்க ணன்மார்க்க
முற்றுயக் கருதியென் றறிஞர்
விதித்திட வதனை யறிந்த மெய்
யுணர்வின் மேலவ ருனைவிடுகுவரோ
பதிக்கணி யாகு மாகநா டாண்ட
பண்ணவா பைந்தமிழ்க் கரசே
கதிக்கிட மெனச்சொ லாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (9)

மலைமக டனது செங்கையாற் றூங்கி
மக்களா வென்னநோக் குறலுந்
தலைமைசா ராறு முகத்தொடோர் வடிவாய்த்
தயங்கிய தடத்தனே சாதிப்
புலையரும் விரும்பாப் புன்புலா லியாக்கைப்
பொறையினே னெனினுமெற் கருளாய்க்
கலையெலாம் பயிலு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (10)

ஆவியோ டாவி புணருமக் காலை
யதற்கிடை யுடம்படு மெய்தான்
மேவிடு மன்றே யவ்வண நின்றன்
மெல்லடித் துணையொடு கூடப்

பாவியேன் றனக்குப் பந்தஞ்சா ராத
படியுமுண் டோகொலோ பகராய்
காவிறை மருகா வாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (11)

செய்தவ மழித்த மாதவன் றன்னைச்
சிந்தையிற் கொடுபர கதிக்க
ணெய்துத லின்றி வாயின்மண் கோட
வெழின்முகத் தியாவர்க்குங் காட்சி
நெய்துடை யானென் றெண்ணலாய் நின்ற
ஞென்கழற் கடியவ னியானே
கைவிடா யைய வாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (12)

துறைமலி யடியர் துதியொடு நாயேன்
றுதியுமுன் றிருச்செவி யேற்கு
மறைகடற் புனித நதிப்புன லதனோ
டங்கண நீருமேற் றிடுமாற்
சிறைமயி லேற்ரோ யாளுதி ஞான
தேசிக னெனவொளிர் தேவே
கறைவிலார் பணியு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (13)

பொருள்குணஞ் சாதி தொழிலொடு புலனும்
பொருளிலா வ்ணியிடைத் தன்மை
யருளுநின் றன்மை யங்கன மன்று
ரறிவொடு புலனென வறிந்தேன்

றெருணிறை மணியே சைவநற் கொழுந்தே
தெண்கடற் பிறந்தவா ரமுதே
கருணைவா ரிதியே யாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (14)

என்னகத் திருக்கை மழுக்கிநன் னெறியி
னெய்துறக் கருணைசெய் குவையேற்
பொன்னக ரதனைப் புரந்தரற் களித்த
புகழினும் புதியவோர் புகழாய்
முன்னரு மொளியைப் பரப்பிடு மதற்குன்
முகத்துறு கண்களே யமையுங்
கன்னலம் பெருகு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (15)

பாவியேன் மனமா கியபெரு முத்தி
பத்தியா கியபெரு நதியை
மேவிடு மதுபோ லின்பத மாகும்
வீரையுட் புகுவ தென்றுளோ
பூவியல் பதத்தோ யாவரே யெமக்குப்
புக்கிட மளிப்பது புகலாய்க்
காவியம் புகலு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (16)

மாண்டநின் னடியார் குழுவொடு மெளியேன்
வயங்குநின் பேரவை யதனி
னீண்டவன் புடையே னுதவி னதனை
நிலைபெற வருளுதி நீயே

பூண்டகு மணியு மாடமும் வீதிப்
புறங்களும் பொலிவுற வயங்குங்
காண்டகு மணியே யாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (17)

யானென தெனும்புன் செருக்கினை யழித்தா
ரிழப்புறு ரென்பது சரதந்
தானென மறைகள் ணறையவு முணராச்
சழக்கனே னுனையிழந் துழன்றேன்
மீனென விலங்குங் கண்ணியர் மயக்கின்
வீழுறு தாண்டுகொள் விரைவிற்
கானெலா மணியா ராவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (18)

அருளிலாத் தவமும் விதுவிலா வானு
மாதரஞ் சற்றுமி லறமுந்
தெருளிலா வுணர்வும் விரையிலா மலருஞ்
சிறியனேன் பத்தி யில்லாத
பொருளில் புன்பாட லென்னினு மேற்கும்
புலவனீ யெனப்புகன் றனனாற்
கருளிலார் பரவு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (19)

பலகலை பயின்று மதன்பொரு ளுணர்ந்தும்
பக்குவ மில்லவர் தமக்கு
வலர்தலை யுலகின் ஞானம துறுமோ
மாண்புடை நினதரு ளுக்கா

லலகில் வெங் கொடிய பாதகமனைத்து
மகற்றிநற் கதியளித் திடுமாற்
கலவிவா னவன்போற் றுவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (20)

பற்றவா வறுத்த நின்னடி யவர்தம்
பழக்கமே நற்றுணை யென்ன
வுற்றவா தரமே யுன்பத மளித்தற்
குறுதுணையா மஃ தருள்வாய்
முற்றறத் துறந்தார் தமக்குறு பயனு
முழுமுதற் கடவுணீ யென்றே
கற்றநா வலர்சூ ழாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (21)

என்றுநற் றுணையா நினைவிடுத் தயலா
ரிணக்கமே புரிந்திழி வடைந்தேன்
கொன்றுதின் றுழலுங் கொடியனே னெனினுன்
குரைகழற் கன்பனுக் கொளுவாய்த்
துன்றுபைங் கமுகுங் கதலியுங் கன்னற்
றெருகுதியுட் கான்மது வருந்திக்
கன்றுவெம் பசிதீ ராவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (22)

எண்ணிய வனைத்து மெண்ணியாங் கியற்று
மெண்ணிலா வலியுடை யெந்தாய்
தண்ணிய மலரோன் றனையவ மதித்துன்
றந்தையெஞ் சிவபிரா னுவக்கப்

புண்ணியர் புகழோ மெனும்பத மதற்குப்
பொருளறிந் துரைத்தனை நீயே
கண்ணியர் பரவு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (23)

பூவளந் தோனு மலருறை பவனும்
பொன்னகர் தன்னையாள் பவனு
மேவலிகேட் டவர்தங் குறையினைத் தவிர்த்தா
ளென்றிரந் திடவதற் கிசையாப்
பாவகா ரியனுந் தாருகற் செகுத்த
பரமநின் பதமல ரளிப்பாய்க்
காவளம் பொலியு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (24)

கொடியவ னெனினுங் குணமில னெனினுங்
கோதறு நின்றிரு வடிக்க
ணெடிய வன் பொடுயான் றுதிசெயக்கண்டு
நீயிரங் காவகை யென்னே
யடியவ னலனோ வாதர மிலனோ
வையநீ யறிகுவை யெவையுங்
கடியவன் பிறப்பி லாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே (25)

வலியகன் மனத்துச் சிறியனென் மாட்டு
மருவுறப் படாதென மறுக்கிற்
பொலி பருப் பதமந் தரமுதலிடத்துப்
புணர்ந்தது மில்லதாய்ப் போமால்

மலிசுவைக் கதலிக் கன்னலு மாவும்
வருக்கையு நாளெலாம் வழங்கிக்
கலிபுகா தென்று மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (26)

ஒருகணப் போது நின்றிரு வடியெ
னுளத்தினிற் கொண்டிட லரிது
மருவினு மதனை யுகமெனக் கருதும்
வன்மனத் தோடுழல் கின்றேன்
பருதிவா னவனும் பரவிடத் தெய்வப்
பசுவுநோற் றிடப்பெய ரமைந்து
கருதினோர்க் கருளு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (27)

அந்தகன் றமர்வெம் பாவிநீ யிவண்வந்
தாயளற் பாரெனு முனநின்
பந்தமில் கணங்க ளின்றிரு வடியாம்
பங்கயங் காட்டெனப் பணிப்பாய்ச்
சந்தநான் மறைதே ரிருபிறப் பாளர்
தழலவி தனையுணக் கருதுங்
கந்தமார் பொழில்சூ ழாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (28)

வளமலி மறையு மறையினின் முடிவும்
வயங்குறு மாகம முபாங்க
முளமலி புராண முப்புரா ணங்க
ளுரைக்கு நூலுள்ளன வெவ்வையும்

பளாகரப் பயின்றென் னுளமுன் னமம்
பறையறை வித்தெனப் பகரும்
களவிலார் பரவு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தபா பரனே. (29)

யாரினும் பெரியோ னுந்தையென் றுரைப்ப
ரவரினும் பெரியைநீ யென்றே
சீரினும் பெருகுந் தன்மையோ னெனலாற்
சிறியனேன் றனக்கருள் குதியாற்
போரினு மிகுந்த பொழிலினு மதின்மேற்
பொங்கவிர் முகட்டினுங் கமஞ்சூற்
காரினு முறங்கு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (30)

வேதவா கமங்க டிரிபறியாமை மேவிடா
தொருங் குணர்ந் திடினு
நீதநிற் கடைநோக் கிலையெனி னவருன்
னீள்கழற் கன்பரா குவரோ
மாதவத் தவரை நாளுநின் றனது
மலரடித் துணையொடு கூட்டிக்
காதநீ டெல்லை யாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (31)

பதுமமென் மலர்மேன் வாழ்மக டனது
பழுதிலா வளமையே பொருவு
முதுபுகழ் மலயத் தின்றமிழ் முனிக்குன்
மெய்கழல் சூட்டிமுன் னுவந்தா

யதுநினைந் தடியே னின்றிரு வடிக்க
ணன்புமிக் கூர்ந்தன னறிதி
கதுவிலார் பரவு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (32)

படிமுழு தளந்தோன் பாற்கடற் றுயின்றோன்
பார்த்தனாற் பாரத முடித்தோன்
கடிமல ரதனி னுதித்தவன் காணாக்
கான்முடி யுடையனின் றந்தைக்
குடியினி லுதித்துங் கொடியனா குவனோ
கூட்டியாள் குமரநன் மலரிற்
கடிமது பிலிற்று மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (33)

முன்னநீ யருண கிரிக்குப தேச
முறைமையிற் செய்தவன் றனா
னன்னலம் பெறுநுன் றிருப்புக ழதனை
நவிறரச் செய்தனை யதுபோற்
சொன்னலந் தருமோர் நூலியா னியற்றச்
சொற்றி யெற்கருள்செய் தூயவனே
கன்னன் முத்துயிர்க்கு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (34)

வாலியன் மருப்புப் பொருப்பெலா முறையும்
வளமலி கோயிலாக் கொளுநீ
கோலிய வாறு முகநதிப் பெருக்கிற்
கொணர்ந்தெறி தருமணிக் குவையைப்

பாலியச் சிறுமி சிற்றிலிற் பரப்பப்
யருநிவர் துதித்தன போலுங்
காவியல் டழனத் தாவினன்குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (35)

இரங்குவ ரேழை மக்களுக் கெவரு
மென்பதே யிவ்வுல கியற்கை
தரவருள் தழைக்குஞ் சண்முகத் தேவே
தற்பர மெனுந்தனிப் பொருளே
பரவெளி யதனிற் பற்றிவாழ்ந் திடற்குன்
பதத்துணை யலதுவே றிலையாற்
கரவிலார் பரவு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (36)

வருத்திடி னினியான் பொறுத்திட லரிதுன்
மாணடிப் போதினை யெனது
கருத்தினிற் பிணிக்கிற் றீவினை யெனுமோர்
கட்டினைக் கணத்தின் மாய்த்திடுமாற்
பருத்திடிவ் வுடலாற் பயன்றரா தெனுஞ்சொற்
பாரினிற் பெரியராற் றெரிந்தேன்
கருத்துறு பழனத் தாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (37)

வஞ்சனை லோபம் பொறாமைதீக் குணங்கண்
மருவுமென் னுளத்தினி னுறைதற்
கெஞ்சலி னிடமின் றென்னினிற் கொருசா
ரில்லையோ யிரங்குவை யையா

தஞ்சமென் றடைந்தார் தங்களை நோக்கார்
தரணியி னுண்டுகொ றக்கோய்
கஞ்சமார் தடஞ்சூ ழாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (38)

நிலைபெறு வளமை மிகுத்திடு நினது
நிறையருள் கருதிநைந் துருகேன்
அலைதவழ் கடலி னாம்பிர வடிவா
யலைத்தசூ ரழித்தமா வலனே
விலைவரம் பறியா மணிகிடந் தவிரும்
வீதியு ணிருப்பிறப் பாளர்
கலையினைப் பயிலு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (39)

அடைந்தவர்க்கருளு மையனீ யெனநான்
கருமறை தெறித்திட வறியா
துடைந்த நெஞ்சுடையே னின்றனை யடையா
வுணர்விலே னெவ்வழி யுறுவேன்
குடைந்துவண் டிமிர்பூங் குழலியர் நிதம்பக்
குழியின்வீ ழாவகை யருள்வாய்
கடைந்ததெள் ளமுதா ராவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (40)

உலகெலா மழலிற் பொடித்தவன் சேயா
யுதித்தனை யெனநனி யறிந்து
மலகில்வெங் கொடியே னுன்னையே யடைந்துன்
னருள் பெறக் கருதியுற் றனனால்

விலகுபு வெனச்சொற்றிடினு மியான் வெருவேன்
விழுமிய பொருடெனக் கீவாய்
கலவியர் புடைசூ ழாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (41)

பல்வினைத் திரந்து தராதர மறியாப்
பதகர்மேற் பலகவி பாடிச்
சொல்வினைப் பரப்பித் துடருவார் நின்னைத்
துதித்திட வருபய னறியா
ரல்வினை யிரிக்கு மாதவற் கடுப்ப
வகத்திரு டகற்றிட வருள்வாய்க்
கல்லெலா மணியா மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (42)

வானகத் துறையு மமரர் கற்பகத்தின்
மலரினைக் கொணர்ந் தனுதினமு
மோனநா யகநின் னடிமல ரதனின்
முற்றுமர்ச் சித்திடப் படலாற்
றேனறு ஞிமிரி னினமரு மறுகிற்
றிருவரா ரெங்கணுஞ் செறிவார்
கானருப் பெருகு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (43)

மதிநதி மழுமான் முதலிய கரந்து
மடுபகை துறந்தும்வே ளெனுஞ்சொற்
பொதியுமத் திறத்தா னின்னையே யகண்ட
பூரண சிவமெனத் தெளிந்தே

னதிர்கடற் புவியிற் றெளிதரா ரவரே
யலக்கணுற் றழிகுவ ரறிநற்
கதியினிற் புகுத்து மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (44)

பரவுநின் கோயில் சூழ்தரப் பணிந்துன்
பல்புக ழனைப் பழிச்சித்தே
குரவமென் மலர்கொண் டருச்சனை யியற்றிக்
கோதிலா வாரண மொழிந்து
சுரர்தொழு நினது பாதபங் கயத்தைத்
தொழும்வினேன் றுதித்திட வருள்வாய்
காகமா தவன்சே ராவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (45)

அறைதரு கருணை யாளிநீ யெனவங்
தடைந்த சேய் தனையகற் றுமே
நிறைதரு மன்பிற் றழுவியென் றனையா
ணித்தனே தத்துவப் பொருளே
துறைபல கெழுமு வறுமுக நதிசூழ்
சோலையெங் கணுமனந் துன்னக்
கறைதபு வாவி யாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (46)

வெள்ளியங் கைலை யமர்ந்தநா யகர்க்கோ
மெனும்பதத் துறுபொருள் விளக்கும்
வள்ளியோ யெனது மனத்திரு ளகற்ற
வலியுனக் கில்லையோ வையா

வுள்ளிய வடியே னறிவினை விளக்கி
        னுத்தநேன் றியாவரும் புகழ்வார்
கள்ளுநலாம் பொழில்சூ ழாவினன் குடிவாழ்
        கந்தனே யெந்தயா பரனே. (47)

மன்னிய பவநோய்க் குன்னருள் மருந்து
        வாய்த்திடிற் கெடுமென வறிந்தேன்
றுன்னிய வன்னே யறத்துதி செயுநின்
        றொண்டனேன் றுயர்தவிர்த் திடுவாய்
மின்னிடை மருங்கு லன்னமென் னடையார்
        விரும்பியாட் டயருபூம் பொழிலிற்
கன்னியங் கமுகா ராவினன் குடிவாழ்
        கந்தனே யெந்தயா பரனே. (48)

தொண்டனாய் மனவாக் கொருங்கமைந் துய்க்குந்
        துல்லியர்க் கன்றி மற்றோரு
மண்டரா திபரு மடைகுதற் கரிய
        வடிமல ரடைவரோ மேன்மை
கொண்டவான் கங்கை தனையன மடையுங்
        குருகறிந் திடப்படுங் கொல்லோ
கண்டவர் பவம்போ மாவினன் குடிவாழ்
        கந்தனே யெந்தயா பரனே. (49)

எண்ணருங் கொடிய பாதக மனைத்திற்
        கிருப்பிட மாகினே னெனினு
நண்ணரு முனது திருவருட் டோயி
        னலிவுசெய் திடுமதோ நலஞ்சார்

பண்ணரும் பொருளு நினக்கரு மையதோ
　　பரமசற் குருவுநீ யலவோ
கண்ணருங் கழனி யாவினன் குடிவாழ்
　　கந்தனே யெந்தயா பரனே. (50)

தழைசெய் வண்கடம்பின் றாரணி புயத்திற்
　　றங்கயிற் கொண்ட சண்முகநின்
னுழைசெய்பங் கயத்தா ளீழலி னடியே
　　னுறைசெய வருளுவை யதனுல்
விழைசெய் நின்னடியர் வெருவுறு ரவர்க்கும்
　　விருப்பமே யெனவறிந் திரங்காய்
கழைசெய்பூங் கழனி யாவினன் குடிவாழ்
　　கந்தனே யெந்தயா பரனே. (51)

அடியவர் குறிப்போர்ந் தருளுவை யெனுஞ்சொ
　　லபத்தமோ வலதுயென் னளவிற்
குடிலம துளவோ நின்னடிக் கன்பு
　　கொளாதசூர்க் குலத்துதித் தவனோ
படிமிசைக் கொலைமா பாதக மனைத்தும்
　　படைத்துளே னெனினு மெற்கிரங்காய்
கடிகமழ் சோலை யாவினன் குடிவாழ்
　　கந்தனே யெந்தயா பரனே. (52)

உற்றவர் பவசா கரத்தினைக் கடக்க
　　வொளிகெழு மரக்கல மாகுங்
கொற்றவா ஞானக் குரவனே யடியேற்
　　குற்றதீ வினையகற் றிடுவாய்

பற்றறக் களைந்தார் தம்மகத் துறையும்
பரமனே யளகைபென் றறைந்து
கற்றவர்புகழு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (53)

பண்டுய ரமரா ராதியர் பழிச்சிப்
பகைகமைதீ ரெனப் பணிந்திடலு
மண்டுசூர் தடிந்த மாவல னெனுமோர்
வண்புகழ் படைத்தனை யெனினுந்
தொண்டு கொண்டடியேன் றீவினைப் பகையைத்
தொலைத்திடி னோர்புக ழொடருங்
கண்டுளோர் பிறவா வாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (54)

பொருவரு வனப்பு மிகுமடந் தையர்பாற்
பொலிவுறு மூரலுக் கென்று
மருவுதீ வினையே னின்னருட் கடையால்
மகிழுறச் செய்வ தென்னுளோ
வுருவளர் கோமே தகமுதற் பலவா
யொளிர் மணி குயின்றமாடத்துக்
கருநெடு முகில்சே ராவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (55)

மண்ணிய வுலகின் மானிடப் பிறப்பின்
மருவினே ரடைபய னினது
பொன்னிகர் பதத்தொண் டடைந்துபூங் கோயில்
புகுந்தனைப் போற்றுத லன்றோ

மின்னியன் மருங்கு லார்பாதத் தொண்டே
விழைந்தயிவ் வினனேற் கிரங்காய்க்
கன்னியர் தமிழா ராவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (56)

ஐயவிப் புவியி னிடமறப் பரந்தண்
டங்களு மஃதின்மே லிடத்து
மெய்ய வின்புக ழுவாவலான் மேலோர்
விளம்புவர் வினைப்பரம் பொருளென்
றுய்யுமா றடைந்துன் புகழெடுத் தோது
முறையினுக் களவிலை யடியேற்
கையநீ யருளு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (57)

காற்பசு கறவேன் கற்பசு கரக்கக்
கற்றுளே னன்றி மற்றுன்சீர்க்
கேற்ப யான் புகலேன் வம்புபே சிடுதற்
கெண்ணில்வாய் படைத்துளே னெந்தாய்
சூற்பகை தடிந்த சோதிவா னவவென்
றொல்வினைத் தொடரறுத் திடுவாய்
காற்பணை நீர்பா யாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (58)

கோதிலா வமுதா யருட்பெருங் கடலாய்க்
குணமலி குன்றமாய்க் குறைவில்

சோதியா யெயினின் றனைத்துதித் தொழுகுந்
தூயவர்க் குற்ற நற்றுணைவா
வாதினா ளமர ரடைதுயர் களைந்த
வமலனே கமலநா பனைமோர்
காதிசேய் பரவு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (59)

ஆதரஞ் சற்றுமிலாதுவெவன் றனைநின் னருளினு
லாண்டு கொள் ளுவையேற்
பேதமிலா நின் னடியவர் புதிதாப்
பித்தன்மா மகனெனப் பேசார்
மாதரோ ரிருவர் கொங்கைதோய் மார்பா
மலரடித் துகளினி தளிப்பாய்க்
காதலாற் றுதித்தேற் காவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (60)

சிறியவர்க் குரிமை யேதமே புரிதல்
செயிரறு பெரியருக் கியல்பு
மறியவக் குற்ற மாய்த்திடன் வழக்கா
மற்றிது நீ யறியாயோ
செறிவயற் சூனெற் பயிரினை மேய்ந்து
செழுஞ்சுவை யுறுநறுங் கழையைக்
கறிசெய் பேதிகள்சே ராவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (61)

வலைகொடு கடலின் மீன்முனம் படுத்தோன்
மகனெனப் படுவதற் கொப்பக்
கொலைபயின் மறவர் கொம்பினை மணந்த
குமரனே கொடியனேன் மனமா
மலைதவழ் கடலி னுலவுமீன் றனைநின்
னருள்வலைப் படுத்திட லரிதோ
கலைபயில் சிறூர்சூ ழாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (62)

மறைபல துதிநின் னரும்புக டனையான்
வழுத்திட வல்லனோ வான்றோ
ரறைமொழி நினது திருச்செவி யேற்கு
மடிய னன்பா னறைமொழியு
நிறைபெற வேற்கு மெனத்துணி வுற்றேற்
கெதுசெய நினைத்தனை யையா
கறையறு வளமை யாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (63)

வனத்தினுங் கொடிய சுரத்தினு முழலு
மறவர்கோன் மகவிலா மையிற்றன்
மனத்தினின் றெழுமா குலத்தினொ னினையோர்
மன்னுபு சினகரத் தமர்த்தி
யினத்தின ரொடுநின் பாதபங் கயத்தா
ளேற்றிட வெழின்மக வளித்தாய்
கனத்தினு மளிப்பா யாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (64)

பல்லுல கீன்ற நின்றிருத் தாதை
பாலழன் விழியினிற் றோன்றி
மல்லன்மா ஞாலத் துறுதுய ரொழிப்பான்
வந்தனை யெனுஞ்சொலைப் புதுக்கி
யொல்லுமா றெனதா ருயிருடற் பொருண்மூன்
றுனக்களித் தேற்கருள் புரிவாய்க்
கல்லுதீ வினையை யாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (65)

மன்னிய வுனது நாமமா றெழுத்தின்
வன்மையை நின்வயிற் பொருத்தி
மின்னிய மனத்திற் பிணித்திடா தவர்நல்
விரிஞ்சனூற் றருபல வெழுத்தை
முன்னிய துயராற் றன்றலை முழுது
மொய்ம்புறச் சுமப்பவ ரன்றோ
கன்னிநா டதனு ளாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (66)

வெய்யவாபாச மார்க்கமே யொழுகும்
வீணனே னெனினு நின்னடியை
யையகோ வடையப் பெறினெம பாச
மைவகைப் பாசமு மகலுந்
துய்யமா தவர்தூஉய்ப் பழிச்சிய பாதத்
துறுமண மெங்கணும் விரவக்
கையுற விலர்சூ ழாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (67)

பொங்குபாற் கடலிற் றுயில்கொளு மாலும்
பூவுறை நான்முகத் தேவு
மங்கண்மா ஞாலத் துன்றிருக் கோயி
லடித்தழும் புறவலம் வாலாற்
றங்களுக் குரிய தொழினடத் துவராற்
றமியனின் சரண்புக வருள்வாய்
கங்குலு மறவே ஞவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (68)

அடிநடு முடிவீ றில்லவ னெவனே
யவன்றனக் கருமைநன் மகவாய்
முடிவிலின் புருவா யருவமாய் ஞான
முதல்வனு கியபெரு முதலே
படியினி னுனது பதநிழ லலது
பற்றிவாழ் தாற் கிடமின்றே
கடிமலர்த் தடமா ராவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (69)

இருவினைச் சிமிழ்ப்புண் டுழலுமெற் கருள
வெழுவ தோர்ந் துன்கிழத்தியர்க
ளருகுறி னதனுக் கஞ்கிடே லனைத
னரும்பசுங் குழவினேய் தனக்கு
வுரியநன் மருந்துண் டுறுபிணி தவிர்த்த
லோர்ந்தெமக் கருளுதி யையா
கருமுகி லுறங்கு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (70)

மாயனா தியர்க ளின்னமுங் காணு
　　மாண்புடை யடிமுடி யுடையோன்
றாயமா தவஞ்செய் யோகிய ருளத்திற்
　　றுலங்குநற் சோதிநின் றந்தைக்
கேயவன் புடைய னிவனென வெழிவந்
　　திரங்கியா ளாவகை யன்னே
காயசித் தியர்சூ ழாவினன் குடிவாழ்
　　கந்தனே யெந்தயா பரனே. (71)

அடியருக் கிடையூ றணுகிடா தகற்றி
　　யாண்டருள் தண்டபா ணியனே
மடிவிலா வருட் சத்தியிரு மாது
　　மகிழ்தர மன்னிவாழ் மணியே
முடிவிலாப் பொருளே மூர்க்கனேன் றனைச்சார்
　　முழுப்பவ மழித்துணர் வளிப்பாய்
கடிகமழ் சோலை யாவினன் குடிவாழ்
　　கந்தனே யெந்தயா பரனே. (72)

மலப்பகை தவிர்க்கு மந்திர மணியே
　　மாகநாட் டுறைதரு மருந்தே
நிலைப்பட வெனையாண் டருளிய கோவே
　　நேயனே தாயனை யவனே
புலப்படப் பரசிற் சுகத்தி லென்னாளும்
　　புணர்த்துவ துன்னடிப் போதே
கலப்பிலா தவர்சூ ழாவினன் குடிவாழ்
　　கந்தனே யெந்தயா பரனே. (73)

பிரிந்துனைச் சிறிதுந் தரிக்கிலே னினது
    பெரும்புக டனையுமியான் மறவே
னெறிந்துளங் கலங்கி மயங்கல்கண் டிருந்து
    மிரங்கலை யேழையே னளவிற்
புரிந்திட வேண்டு நினதுபே ரளியைப்
    புண்ணியா வென்னுயிர்த் துணைவா
கரந்திடாப் பொருளே யாவினன் குடிவாழ்
    கந்தனே யெந்தயா பரனே. (74)

யேதுமொன் றறியாப் பேதையே னெனினு
    மெடுத்தெனை யாண்டுகொண்டனை நால்
வேதமும் பயனு மாகிய வொளியாய்
    விளங்கிய விளக்கமே ஞான
போதமெற் கருள விதுதகு சமயம்
    பொறுக்கிலே னினிச்சிறு பொழுதுங்
காதகந் தவிர்க்கு மாவினன் குடிவாழ்
    கந்தனே யெந்தயா பரனே (75)

கொழுமணி கொழிக்கு மருவியஞ் சாரற்
    குன்றமாங் கந்தமா தனத்தைச்
செழுகழு மலையைத் திருத்தணி யினைநற்
    றிருப்பரங் குன்றினை யிரவி
யொழுகொளி தருசெங் குன்றினை யலைவா
    யோம்பு நின்னடியிணை யருள்வாய்
கழுமலர் வாவி யாவினன் குடிவாழ்
    கந்தனே யெந்தயா பரனே. (76)

இலங்குமா மலயத் தின்றமிழ் முனிநின்
    னிணையடி யேற்றுமத் திறத்தா
லலங்குதெண் டிரைசே ராழிநீர் பருகி
    யண்டகோ ளகைமுகட் டெழுந்த
நலங்குல விந்தை தனையடக் கியதா
    ணயந்திலே னென்னை முய்வேன்
கலங்குறா தருளு மாவினன் குடிவாழ்
    கந்தனே யெந்தயா பரனே. (77)

உளங்குளிர் கங்கை முதலிய தீர்த்த
    முறப்படிந் தருந்தவ முஞற்றி
விளங்குறு பூதி கண்டிகை புனைந்த
    மேலவ ரெனினு நின்றனது
வளங்குல வியபே ரருள்சிறி தின்றேல்
    மன்னிய பவமழித் திடுமோ
களங்கறை யானே டாவினன் குடிவாழ்
    கந்தனே யெந்தயா பரனே. (78)

முத்தவா ணகையார் முயக்கமெப் பொழுது
    முன்னுவார் குழுவொடு கலந்து
சித்தமா ழாந்த தீயனென் றெனைநீ
    சேர்க்கிலா யெனின் முனமாறு
ரத்தனேர் கோதை தன்வயிற் றாரா
    யடைந்தவன் சேயென வறைவேன்
கத்தனே யெனையா ளாவினன் குடிவாழ்
    கந்தனே யெந்தயா பரனே. (79)

உரைசெறி நினது சடக்கர மனுவை
யுணர்ந்தவர் தம்வயி னுணராத்
தரையுற மெழுகி யொருபொழு துண்ணுந்
தவத்தினு லாவதென் றெளியேன்
புரைதபு முடலாதிய வொரு மூன்றும்
பொலியுநின் வயத்ததா மெனவே
கரைசெயென் றனையா ளாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (80)

மகபதி யொடுமா லயன்முதற் றேவர்
வந்துநின் னடியிணை வழுத்திப்
புகலரு மாயை தன்வயி னுதித்த
புதல்வர்செய் கொடுமையைப் பொறுக்கோங்
குகபரம் பொருணீ யெனுமுரை கொளாவக்
குறைதவிர்த் தாண்ட கொற்றவனே
ககனமார் புரசை யாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (81)

வெள்ளிய பிறையு நுண்பொடி நீரும்
விடைவரை யுறுபுலி யுடையுந்
தள்ளில னலனின் றந்தைபோ லடியேன்
றனையுநீ கொள்வதுன் தகுமால்
வள்ளிநா யகியை மணந்திட வேட
வடிவுகொண் டுற்றவான் மணியே
கள்ளியல் பழனத் தாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (82)

விரைசெழு மலர்நின் முடிக்கணி யாது
　　மின்னனார் குழன்முடிக் கணிந்து
வரையறக் கருமேவெள் வழங்குபூப்
　　பெற்று வையமென் பூவிடை யுழல்வேன்
புரையினன் மணியா லவிருறு மாடம்
　　பொலிவுறு தெங்கணும் விரவிக்
கரையுறு பொய்கை யாவினன் குடிவாழ்
　　கந்தனே யெந்தயா பரனே. (83)

திரிபுடை மனத்துக் கயவனு யுனது
　　திருவடி தனைப்புகழ்ந் துறியா
துருசுடை யவனென் றுன்னடித் தொண்டர்
　　சொல்லினத் துருசறுத் திடற்குக்
கிரிசைத னருமைச் சிறுவநின் கடைநோக்
　　கிருத்தலைக் காண்குற வருள்வாய்
கரியவன் புகழு மாவினன் குடிவாழ்
　　கந்தனே யெந்தயா பரனே. (84)

இறையவ னீயெவ் வுலகினு மேற்றற்
　　கியைபுடை யவனென வுணர
மறையவன் றனைச்சார் சாபவன் பிணியை
　　மாற்றிநீ சாபகா ரிப்பேர்
நிறைவுறக் கொண்ட நிமலனே வாவென்னையா
　　ணிலவுபூந் தளியொளிர் சாலக்
கறையிரு ளிரிக்கு மாவினன் குடிவாழ்
　　கந்தனே யெந்தயா பரனே. (85)

கந்தமார் கழலி னறங்குது கலிப்பக்
கண்டுபல் லுயிர்களுந் தன்து
பந்தம தகற்றி யுய்ந்திடற் கிதுவே
பாவிடத் தருவதென் றுணராச்
சிந்தையி னுறுமா குலமொழித் தனரிச்
சிறியனேன் படுதுய ரொழிப்பாய்
கந்தவண் பொழில்சூ ழாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (86)

தெரிந்தில னவனிக் கொருபெருந் தேவாய்த்
திகழுறச் செழுநலம் பயக்கு
முரியமெய்ச் சீல மறையவன் றனக்கோ
மெனும்பதத் துறுபொரு ளுணர்த்தித்
தரியலர்க் கிடியே ளாகி யசூரின்
றன்குல முழுதழித்தனை யென்
கரிசறுத் தாளு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (87)

திருத்தியா ளணதஞ் ஞானமாஞ் செறிவைத்
திகழுயிற் காத்துடைச் செவ்வேள்
மருத்துறு மலயம் வாழ்குறு முனிக்கு
மறைமுழு துணர்த்திய வலவா
பொருத்து பன்மணியாற் குயின்றிய மாடம்
பொங்கொளி தாவமர் தளியிற்

கருத்திடு முகில்சே ராவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (88)

பொறை யருளடக்கம் பொலியுமா சாரம்
பொருந்திய வன்புநல் வாய்மை
யறைதரு மின்ன குறையுளே னாகி
யலக்கணுற் றலைந்தவெற் கருள்வாய்
குறையுறுப் புடையோ ராயினு மவரைக்
கூறுவர் மக்களென் றெடுத்தே
கறையற விளங்கு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (89)

உத்தம னெனமா மறைசொல வதனி
னுண்மைதேர்ந் தொழுகு மாரியர்கள்
பெத்தநற் றவமே தவமெனப் பகர்வேன்
பேதையே னவையிலா தவமே
மத்தனாய் வஞ்சக் குழிசியா யினுநின்
மாணடி தனைத் துதித்தேற்குக்
கத்தனே யருள்செ யாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (90)

குகபரம் பொருணீ யெனமறை கூறுங்
கூற்றினை யுணர்தரி னுயிர்க
ளகமெனுங் குகையி னடைந்துவாழ் தலினா
லப்பெய ருனக்குரித் தெனவே

சகமதி லெவருஞ் சாற்றுதல் சரதந்
தமியனே னுளத்தினு மமர்ந்தாய்
ககனமார் புரசை யாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (91)

பொருவறு கருணை வள்ளலா ருலகிற்
பொதுசிறப் பெனவகுத் துரைத்த
வருமறை யாக மாதிகள் பலவு
மையமுற் றொழியவோர்ந் தொருவிற்
றிருவுடை யெவரு நின்பத நீழற்
சேரலே வீடெனத் தெறிப்பார்
கருமுகில் பொழியு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (92)

தடையற வுணர்ந்தோர் சாற்று நன்னீதித்
தலைவவென் றுதையே யடியே
னடைமெலிந் திருக ணொளிகெடா வதன்முன்
ஞானநன் முகில்பெய வருள்வாய்
மடைதிறந் தன்ன கருணையோ டெனையாள்
வளமுறு மாசிலா மணியே
கடையனேற் கருளு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (93)

அணிகெழு திசைக ளெண்கணு முனது
வருட்பெருங் குணநிறைந் திடலாற்

துணிவுறப் படுநற் றொண்டர்கட் குறுக
ணுஏற்றிடப் படுவதோ சொல்லாய்
மணிகெழு புயமீ ருறுடை வலவா
மறமலி யெனையு மாட்கொளுவாய்
கணிதமின் முழவா ராவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (94)

விழிகுளிர் தரநேர் கண்டுமெய் சிலிர்ப்ப
விம்முறு வன்புவூற் றெடுப்ப
மொழிகுழ றிடநின றுதிசெய்மெய் யடிய
ருன்னிய யாவையு முடிப்பாய்
கொழிசுவை யுறுமு ளுமை நன்னறவைக்
கொளவரு ளியகுரு பரனே
கழிதட விசைகேட் டாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (95)

செவியினு னினது புகடனைக் கேட்டுத்
தெரிந்தவன்போற் பல பிதற்றிக்
குவிதரப் பனுவ லியற்றுமென் றனது
குணமெனக் கேநகை தருமா
லவிரயிற் கரத்தெம் மண்ணலே நினது
வடியிணை தனையுவந் தளிப்பாய்
கவிழிணர்ச் சோலை யாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (96)

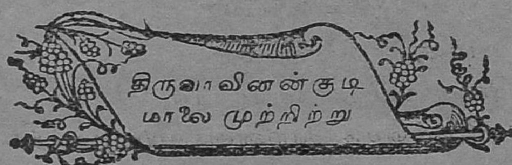
வருந்துபொய் வஞ்ச வாழ்க்கையை மதித்துன்
மலரடித் துணையினை மதியா
திருந்தனு ருழந்தே னென்செய்வே னெளியே
னிடையறு வன்பின ராகு
மருந்தவர்க் கழுதே யாறுமா முகத்தெம்
மண்ணலே யடியனேற் கிரங்காய்
கருந்தன மலிந்த வாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (97)

அடையல ரெனுஞ்சூர்ப் படையினைச் சவட்டி
யமரர்கோன் றனக்கர சளித்த
படையயிற் கரத்தோய் மும்மல பந்தம்
பற்றற வொழித்தமெய் யடியர்
மிடைதரப் பவனி யெழுமயி லேற்றின்
விளங்குறக் காணவா வுடையிக்
கடையனேற் கருளு மாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (98)

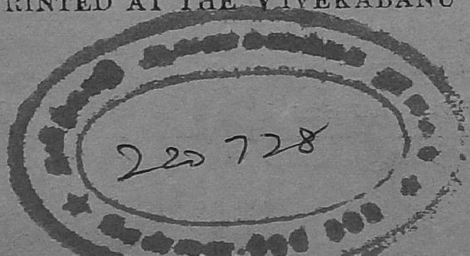
நன்னலம் பயக்கு நாவினன் குமர
குருவென நவிலுநின் னடியா
னுன்னருந் திருச்செந் தூரின்வா ழிறைவர்க்
குற்றமா ணாக்கனென் றுரைக்கிற்
சொன்னலந் தரவிம் மழைச்சுடா தெனவே
சொற்றிட வருளிய துரையே
கன்னலம் வயல்சூ ழாவினன் குடிவாழ்
கந்தனே யெந்தயா பரனே. (99)

குற்றமின் றுருகுங் கவியதா மெனவே
        குணமில் புன்மொழிகொடு துதிகள்
சொற்றன னெனினு நின்புகழ் விரவித்
        தோன்றலா லுவந்து கொள்ளுவையயா
னற்றவத் தவர்க ளொடுகலந் துயச்செய்
        நாதனே யேதமி லெவையுங்
கற்றவர் பரவு மாவினன் குடிவாழ்
        கந்தனே யெந்தயா பரனே. (100)

ஆவினன் குடியான் வாழி யருமறை யனைத்தும் வாழி
யோவில்சீ ரடியார் வாழி யுரைதரா கமங்கள் வாழி
தாவில்பே ரறிஞர் வாழி தவத்துறை பவர்கள் வாழி
நாவலர் வாழி யின்னூ னவிலுவோர் நாளும் வாழி

PRINTED AT THE VIVEKABANU PRESS, KARUR.

9A

7-28